

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

8. De quodam qui venerab. Sacramentum sumpserat, illudque ore ipsius in specie infantuli effusum, contigit Coloniae.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

Vnde compūctus, imò vi interna compulsus, mox retrò pedē tulit, atque in vindictam sceleris sui, apes, quarū vitam opere nefario conseruare voluerat, superiecta multa aquæ violentia, enecauit. Quibus extinctis, dum intima fauorum, quos sibi recondere & cōseruare volebat, rimaretur: ecce (mirabile dictu) conspicit corpus Dominicum, quod ex eius ore lapsum fuerat, in formam speciosissimi pueri, veluti cū recēs nascitur, immutatum, inter fauos & mella iacere. Ad quod miraculum, vt dignum erat, stupefactus intremuit, sed quid inde agere deberet, aliquandiu hæsitans, hoc apud se inuenit cōsiliū, vt eum, in manibus accipiens, ad Ecclesiam deferret, & quia sibi exanimis videbatur, nullo sciēte, solus Deum puerulum tumularet. Quod dum aggressus esset, eumque in manibus sumēs, ad Ecclesiam quasi secretò tumulandum portaret, subitò ab indignè ferētis manibus inuisibiliter ereptus, disparuit. Quæ nuper gesta, ipse quidē ita per ordinem presbytero proprio, presbyter autē suo Claromontensi Episcopo, ille verò mihi, ego quoque omnibus istud legētibus scribendo intimare curauī. Nec verò tanti piaculi ex toto in posterum dilata vltio fuit, sed in breui locus ante populosus, vario casu habitatore pereunte, in solitudinem redactus est.

*De homine quodam, qui Venerabile Sacramentū sum-
pserat, illudq; ore ipseus in specie infātuli effusum,
conuigit*

*contigit Coloniae anno 1331. in Ecclesia Regularium
 Canonorum, ad Corporis Christi nominatum, il-
 liusque loci miracula. Habetur in fundatione Ca-
 pella, sita in supradicto Monasterio, erecta in gra-
 tiam fraternitatis Venerab. Sacram. &c.*

CAP. VIII.

Notum sit omnibus Christifidelibus, hunc
 spectabilem locum cum deuotione visi-
 taturis, quod veridico relatu didicimus, & pa-
 tres nostri narrauerunt nobis, quo Deus, qui
 mirabilis predicatur in sanctis suis, mirabilio-
 rem se exhibuisse circa venerabilis sui sanctis-
 simi corporis & sanguinis sacramentum anno
 Domini 1331. vbi olim in fouea hac (quæ miro-
 tabularu cõcernitur in medio chori huius Ec-
 clesie) venerabile Sacramentum de ore cuius-
 dam hominis, qui communicauerat, in specie
 infantuli, dinoscitur effusum fuisse, & super
 eandem foueam erectum fuerat oratoriũ pa-
 uum, & magno populorum concursu deuo-
 tissimè frequentatum, secũdum quod scriptu-
 ra, & pictura edocent cum varijs signis & mi-
 raculis, videlicet de submersis resuscitatis, de
 ruptis hominibus, de infantibus periclitatis in
 partu, de matribus eorum, & alijs multis ad-
 mirandis, item de terra foueæ, vbi fertur ve-
 nerabile Sacramentum versum in substantiam
 pueri infantuli, infirmi febricitantes, super ea-
 dem terra potantes, frequenter sanati sunt, &
 iudices sanantur, quam ob rem sæpius confluit
 pere

peregrini, eandem terram in exigua quantitate cum deuotione deportantes, & sanitate percepta, cum gratiarum actione hoc in loco venerabile corpus Christi deuotissimè venerantes, & laudes Deo reddentes. Sed tandem circa annum Domini 1423, crescente deuotione fidelium, & pio praesertim conamine laudabilis viri Arnoldi Schillinck, cuius Colonien- sis, superaedificata est Ecclesia spectabilis, vt in praesentiarum est cernere, quae per Rectores, Presbyteros seculares, per septem fermè annos est gubernata, postea circa annum Domini millesimum quadragesimum tricesimum, praedictus locus templo ornatus est, & priuilegijs suis per consensum deuoti viri Henrici Asell, pro tunc Pastoris Ecclesiae parochialis sancti Christophori dotatus, deinde Reuerendissimi Domini Theodorici de Morfa, Archiepiscopi Colonien- sis, promotus fuit idem locus ad altiore statum, atque in monasterium Canonicorum Regularium, ordinis S. August. diuina comitante gratia erectus, quo tempore primus praefectus, vel Prior huius monasterij, venerabilis vita, scientia & moribus, frater Thomas vanden Vall, professus in monasterio fontis beatæ Mariæ Virginis, propè Arnhem ciuitatem Gelricam, hic sepultus in choro nostro, qui laudabiliter Monasterio praefuit vltra annos, vsque ad annum Domini 1499. cuius etiam temporibus

bus hoc monasterium notanter auxit in ob-
 ficiis, eleemosynis, & redditibus, quo defun-
 cto eodem anno alius successit in locum eius
 Prior huius Monasterij, filius ciuitatis Col-
 niensis, qui considerans prædictam foueam
 quodammodo per obliuionem & incuriam
 obrui, & quasi penitus deleri, & illam omni
 honore dignissimam memoriam venerabilis
 corporis Christi ynde & hoc monasterium
 men accepit, minori deuotione coli, & neg-
 gi, deuotionis zelo inflammatus Dei adiu-
 rio, & Christi fidelium subsidio, eandem
 ueam renouauit, & titulo decoris solemniter
 crexit, cum luminaribus & indulgenciis, præ-
 in propatulo claret. Idem considerans Eccle-
 siam istam ut nouellam, paucissimis aut
 lis reliquiis exornatam, ad quas colligenda
 semper deuotionem singularem habuit sol-
 citudine studiosa, & instantia maxima &
 boriosa, diuersas notabiles reliquias de san-
 tate sanctarum undecim mille Virginum
 societate sanctorum Gerconis, Maurorum
 aliorum martyrum integra capita, nec non
 riorum articulorum particulas sanctorum
 sanctarum martyrum, conuentu, seu Mo-
 nasterio sanctæ Cecilie virginis, cui tunc
 poris præfuit Commissarius, sollicitauit,
 petrauit, obtinuit, & multo conamine aurum
 argentata luculenter decorauit, quæ pia de-
 uotione tempore peregrinationis, ac festiuitate

tēpo
 rātu
 tia e
 cogi
 bilia
 no
 nitar
 gaud
 etian
 terna
 xit C
 nibu
 nis, a
 Chri
 frate
 la pe
 nuat
 giliis
 bus:
 fiden
 se inf
 bore,
 Rayn
 temp
 indul
 dem
 sti, at
 inscr
 conf
 rosu

temporibus, à peregrinis & incolis ciuitatis visi-
tatur, quo etiam tempore cum omni reueren-
tia ea ostenduntur populis peregrinis. Idem
cogitans & pertractans, vt hæc prædicta mira-
bilia, perpetuam rei memoriam haberent, an-
no Domini 1497. inchoauit solemnem frater-
nitatem venerabilis corporis Christi, & septē
gaudiorum beatæ Mariæ Virginis, in quorum
etiam septem gaudiorum temporalium, & æ-
ternalium beatissimæ Mariæ spectabilem cre-
xit Capellam, Anno Domini 1503 de oblatio-
nibus peregrinorum, tempore peregrinatio-
nis, ac cum subsidio aliorum amicorum atque
Christi fidelium, fratrum & sororum eiusdem
fraternitatis, quæ fraternitas in eadem Capel-
la perpetuis temporibus frequentatur, conti-
nuatur, & firmatur cum redditibus, Missis, vi-
giliis, orationibus & aliis multis bonis operi-
bus: vt autem Christi fideles deuotius, & con-
fidentius ad hanc fraternitatem confluant, &
se inscribi faciant, idem impetrauit magno la-
bore, & studio, à Reuerendissimo Domino
Raymundo Cardinali presbytero, qui eodem
tempore Coloniae causa legationis egit, certas
indulgentias, pro omnibus, & singulis in ea-
dem fraternitate venerabilis Corporis Chri-
sti, atque septem gaudiorum beatæ Virginis
in scriptis, quæ patet in solempni Bulla desuper
confecta, ac sigillata, ac cum tempore nume-
rosius patebunt, ex Curia Romana impetran-
da

B da

da. Hęc ita se habētibus hortamur in Domino
& in visceribus beatę Marię Virginis, omne
Christifideles, hanc domum Christi, & Ca-
pellam sanctissime matris eius, quam elegerit
in habitationem sibi, deuorę accedere, & di-
num auxilium, ac beatę Virginis Marię mis-
ricordiam & consolationem eius, ardenti de-
siderio in suis necessitatibus implorare: No-
dubium, quin exaudietur, & nullus vacuus re-
cedet sine eius consolationis gratia, prout ipse
promisit, dicens: Tranfite ad me omnes, qui
concupiscitis me, & à generationibus meis
implemini: Concedente, & fauente illo, qui
fecit eam plenam gratia, qui est Deus beatorum
eternus in sæcula sæculorum. Amen.

In templo S. Amandi lustraui tabulam
licis literis, & lingua, vt puta, quod illud
raculū in S. Eucharistia testato reliquerit
S. Thomas Desez, qui videtur hoc scrip-
tū reliquisse, vt constat in libro 2. Apum, cap. 1.
In dicto templo vidi quoque vetustam cap-
sam argenteam, vbi inclusa est sacra hostia
circumfertur statis anni diebus: præfatus
S. Thomas Prædicatorij ordinis fuit, vbi
que anno 1200.

Genus hominum calamitosum Iudæi,
superioribus tēporibus in plerisque locis
manię, ac aliis prouincijs diuinissimum Sac-
mentum variis tentationibus, molestiis ac
toribus indignissimē tractarunt, præcipue

Vratislauia, Patauia, & Ratispona, &c. Nec impunè hoc flagitium inultum fuit, nouiffimè anno salutis 1492. die 22. Octobris, in oppido Sternenburg, sub ditione Principum Meapolenfium, auxilio Petri sacerdotis Eleazer, & complurium, Principes illuftres, Balthafar & Magnus fratres Iudæos concremari fecerunt.

D. Gregorius Magnus hom. 37. in Euangelia & libr. 4. Dialogorum cap. 57. de quodam cuius vincula soluebantur in captiuitate, quoties ab eius coniuge oblata fuiffent hostiæ pro animæ eius absolute.

CAP. IX.

Multos, vt arbitror vestrum, fratres chariffimi, contigit nosse hoc, quod volo ad memoriam vestrâ narrando reuocare. Non longè à nostris fertur temporibus factum, quòd quidam ab hostibus captus, longè ductus est. Cumque diu teneretur in vinculis, cum vxor sua, cum ex eadem captiuitate non reciperet, exstinctum putauit. Pro quo iam velut mortuo hostias hebdomadibus singulis curabat offerre. Cuius totiens vincula soluebantur in captiuitate, quoties ab eius coniuge oblata fuiffent hostiæ pro animæ eius absolute. Non longo post tempore reuersus, admirans valdè suæ indicauit vxori, quòd diebus certis, hebdomadibus singulis, eius vincula soluebantur. Quos videlicet dies, eius vxor atque horas discutiens, tunc eum recognouit absolutum, cum pro eo sacrificium meminit